Nr. 37. SOSNOWIEC, dnia 13 września 1936 roku. Rok III.

DODATEK PARAFJALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela XV po Świątkach 13 września

g. 6 Prymarja z nauką — ks. Kan. Jankowski.

g. 8 Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 9.30 Msza św. z nauką dla szkół — ks. Kiwacz.

g. 11 Suma — ks. prof. Giebartowski, kazan e — ks. Łopaciński.

g. 12.30 Msza św. z nauką — ks. Szpikowski.

g. 7.30 W kaplicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Szpikowski.

g. 16 Nieszpory — ks. Łopaciński.

Od g. 18 dnia 12-IX do g. 18 dnia 19-IX dyżurnym — ks. Łopaciński, Vicedyżurnym — ks. Kiwacz.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 13 września godz. 15 III Zakon św. O Franciszka, g. 17 Ogólne Bractwa Żywego Różańca, godz. 17 Plenarne K. S. Mężów.

Poniedziałek dnia 14 września — godz. 19 Swietlica K.S.M. Żeńskiej.

Wtorek dnia 15 września—godz. 19 Swietlica K.S.M. Męskiej, g. 19 Swietlica Sodalicji Marjańskiej Panien.

Sroda dnia 16 września—godz. 19 Swietlica K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek dnia 10 września—g. 17 Swietlica K. S. Kobiet, godz. 18—19 Bibljoteka Parafjalna, godz. 19 Swietlica K. S. Mężów, godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej, godz. 19,15 Kurs wykształcenia religijnego.

Piątek dnia 18 września — godz. 19 Swietlica K. S. M. Żeńskiej.

Sobota dnia 19 września—godz. 19 Swietlica K. S. Mężów, godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej.

Niedziela dnia 20 września—g. 15 III Zakon św. Dominika, g. 17 Plenarne K. S. Kobiet.

Komunikaty.

1) W środę, piątek i sobotę — dnia 16, 18 i 19 września r.b. przypadają Suche Dni, a więc w te trzy dni obowiązuje wszystkich katolików post i wstrzemięźliwość, to znaczy bez mięsa i raz w ciągu dnia do sytości.

2) Kierownictwo Bractwa Żywego Różańca przypomina, że w niedzielę dnia 20 września rb. o godz. 6 rano odprawiona będzie Msza św. w int. wszystkich członków i członkiń.

Wszyscy należący do Bractwa Żywego Różańca mają obowiązek wziąć udział w tem nabożeństwie i gremjalnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela XV po Swiątkach (13.IX).

Wzruszony łzami matki ulitował się Jezus i wskrzesił jej syna.

Modły i łzy nasze nad zmarłym podobnie jednają Boże zmiłowanie duszom czyśćowym. Czytamy w Piśmie św., jak zbawienną jest modlitwa za zmarłych. Poucza też mędrzec Boży: „Płacz nad umarłym, bo ustała światłość jego... mało płacz nad umarłym, albowiem odpoczął" (Elkt. 22.11).

I nietylko dlatego... Bo jak przywrócił Jezus wskrzeszonego syna matce, podobnie uczyni wszystkim, którzy umarłych swoich opłakujemy, i połączy nas społem w dniu zmartwychwstania.

Uczy św. Paweł Apostoł:

„A nie chcemy, bracia, abyście wiedzieć nie mieli o tych, którzy zasnęli, iżbyście się nie smucili, jako i drudzy, którzy nadziei nie mają". (I Tess 4.13) (t.j. poganie i niewierni).

Wszak modlimy się:

„Wierzę... w ciała zmartwychwstanie... żywot wieczny..."

Oto gdzie jest źródło nadziei chrześcijan w żałobie. Wzorem Chrystusowym z grobu po śmierci powstanie.

Ciało, złożone do grobu, to nasienie, rzucone do łona ziemi, ku chwalebnemu kiedyś zmartwychwstaniu. To siew dla wieczności.

Uczy i tu św. Paweł:

„Bywa wsiane (ciało) w skazitelności; powstanie w nieskazitelności" (I Kor. 15.42).

Śmierć nie jest istotnem złem, choć łzy żałoby wyciska. Bowiem śmierć otwiera duszom drogę do wiecznego u Boga odpoczynku. I moc śmierci nie trwa wiecznie, gdyż ożyją śmiertelne prochy w dniu zmartwychwstania.

Byleśmy jeno w Bogu zmarli, a powstali ku wiecznej w niebie szczęśliwości.

Św. Antoni nauczał:

„U sprawiedliwego niema śmierci, lecz tylko przejście do żywota wiecznego".

W świetle tego zdania zrozumiemy dopiero słowa św. Pawła:

„Albowiem mnie żyć jest Chrystus, a umrzeć zysk... Jestem ściśniony ze dwojga: pragnienie mając, rozwiązanym być i być z Chrystusem (Filipp 21.23).

Smierć dla chrześcijanina nie jest momentem grozy.

Biskup - męczennik, ks. Zygmunt Łoziński, umierając prosił otoczenie swe:

„Proszę czuwać, bym nie zasnął, gdyż nie chciałbym przespać tak pięknej chwili w życiu człowieka, jaką jest śmierć". Nakazał odmawiać psalm „Z głębokości wołam do Cię, Panie" i przy ostatnich jego zwrotkach cicho z Bogiem skonał przytomnie, aby otrzymać wieczne u Boga odpocznienie.

Bez trwogi opuszczał świat sławny uczony prof. Roux, wołając po odejściu kapłana - spowiednika: „oto odwiedziny, które sprawiły mi największą w życiu radość". Pragnijmy pobożnej śmierci, modląc się: „od nagłej śmierci—zachowaj nas, Panie"!

Pamiętajmy o duszach zmarłych w naszych modlitwach i pacierzach, w naszych starodawnych „wypominkach", nadewszystko zaś w ofiarach Mszy świętych.

* * *

Na widok cudu wskrzeszenia zmarłego „zdjął wszystkich strach i wielbili Boga".

Idąc ku śmierci (choć życie to pielgrzymka ku grobowi i do wieczności za grobem nas czekającej) — idźmyż i my przejęci zbożnym strachem przed grzechem, aby nim Boga nie znieważyć, i zbożnym strachem, by nie obciążyć swego sumienia najmniejszą krzywdą materjalną ani duchową bliźniego.

Idźmy ku swej kiedyś śmierci i ku wieczności, wielbiąc Boga w wiernej i niezachwianej wierze, nadziei i miłości.

Ale tu przestrzega nas natchniony pisarz księgi „o naśladowaniu Chrystusa":

„Nie jest godzien nazywać się miłośnikiem (Boga), kto nie jest gotów wszystko cierpieć. Miłujący winien wszelką gorycz i przykrość chętnie znieść dla Umiłowanego, a dla żadnej przeciwności nie ma Go nigdy odstępować“.

Ileż czasy dzisiejsze takich przeciwności dają wiernym katolikom!

Przechodzimy wielką próbę wiary. Wytrwajmyż wiernie w wierze i w nadziei chrześcijańskiej i w miłości Bożej.

Aż do końca.

Aż do śmierci samej — śmierci z Bogiem.

Proboszcz.

Wiara w parafji.

(ciąg dalszy)

Wiara jest życiem. Podobnie jak życie trzeba ochraniać, tak trzeba ochraniać i wiarę. Podobnie jak życie zamiera, jak się mu nie da pokarmu dostatecznego, tak i wiara słabnie i zamrzeć może, jak nie będzie miała pokarmu. Wiara jest jak ognisko, które trzeba podsycać; jeżeli paliwa się nie dodaje, ognisko słabnie i gaśnie. Tak wiara, jeżeli się ją nie podsyca, gaśnie.

Co jest pokarmem, materjałem palnym dla wiary?

Słuchanie i rozważanie prawd Bożych. Stąd Kościół św. taki nacisk kładzie na słuchanie słowa Bożego. W pierwszem przykazaniu kościelnem zobowiązuje do słuchania słowa Bożego, a sługom swoim nakazuje już nietylko w niedzielę i święta, ale przy każdej sposobności głosić słowo Boże. I w czasie roku kościelnego przesuwają się pojedyńcze prawdy wiary przed oczyma wiernych. Mają one dotrzeć do ich duszy, rozświecić ich rozum, poruszyć wolę, mają być wytycznemi dla ich życia. To tak, jakby się powtarzały chwile nauki publicznej Zbawiciela, kiedy chodził po wsiach i miasteczkach i nauczał. Czyni to teraz przez usta kapłanów, a wierni słuchają w kościołach, biorą je jako słowa samego Chrystusa.

Naturalnie, że nie wystarczy samo wysłuchanie, potrzeba rozważania i przemyślenia. Te prawdy są tego rodzaju, że im więcej się rozważa, tem piękniej się przedstawiają, tem silniej działają. Dlatego u naszych ojców była wiara silniejsza; oni, wziąwszy słowo Boże w kościele, nieśli je do domu, dzielili się niem z tymi, którzy w domu zostawali i wspólnie przemyśliwali nad niem; było dla nich naprawdę pokarmem na cały tydzień.

Wiara budzi się przez czytanie dobrych książek i pism religijnych. Nie każdy może wysłuchać słowa Bożego, a książka, pisemko dotrze do każdego. Słowo Boże przemija, drukowane zostaje; można je więc dłużej przed sobą zatrzymać, powrócić doń, i dlatego tak wielką usługę może oddać dla wiary. Im więcej w parafji książek i pism, im więcej ich czytania w niedzielę lub w dzień powszedni wieczorami zimowemi, tem więcej będzie biła wiara. Tam prawdy wiary będą rozumiane, nie będą miały przystępu błędy i zabobony, tam się będzie rozwijać pobożność.

Pokarmem są modlitwy, przyjmowanie Sakramentów św., nabożeństwa zbiorowe. Modlitwa jest podniesieniem ducha do Boga, jest obcowaniem naszem z Bogiem, z Matką Najśw., ze Świętymi. W modlitwie oddajemy cześć, prosimy o łaski, przepraszamy, dziękujemy. Jakżeż tutaj ożywia się nasza wiara! Odmawiając np. Różaniec św., nietylko przesuwają się wszystkie wielkie prawdy naszej wiary, ale budzą w nas nowe uczucia, myśli, czyny, budzą nowe życie. Przecież widzimy, że ci, którzy się więcej modlą, a modlą się dobrze, żyją po Bożemu, bo niemożliwą jest rzeczą obcować z Bogiem a nie żyć po Bożemu. Jeżeli obcowanie z osobami szlachetnemi, świętemi, uszlachetnia, uświęca, to tem więcej obcowanie z Bogiem zmienia.

(c. d. n.)

Ks. T. J.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 31. VIII. 1936 r. Leon Ludwiczak z Konstancją Idziak.

Dnia 5. IX. Juljan Pawlik z Cecylją Stanek.

Stanisław Rogacki z Janiną Szewczyk.

Dnia 6. IX. Walenty Możdżeń z Anną Borucińską.

Rocznice zaślubin:

Dnia 15. IX. 1936 r. Adam Czajkowski z Genowefą Kułak.

Marjan Holocher z Aliną Konopka.

Piotr Szwej z Bronisławą Nowak.

Dnia 16. IX. Eugenjusz Socowa z Leokadją Chrobot.

Dnia 19. IX. Paweł Pless z Janiną Piątek.

Zmarli:

Dnia 29. VIII. 1936 r. Florentyna z Świerczyńskich Wajs lat 28.

Dnia 1. IX. Juljanna z Zychowiczów Barcicka lat 74.

Dnia 2 IX. Franciszka z Jagielskich Ścigaj lat 77.

Rocznice zgonów:

Dnia 16. IX. 1936 r. Franciszek Pucek lat 67.

Dnia 21. IX. Michał Koruba lat 52.

Janina Sumiga, lat 22.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Roman Dworaczek, k. ze Starachowic a przedtem w Sosnowcu z Lucyną Lipa, p. Stara 14, zap. 3.

Tomasz Hołdyk, k. Kordonowa 1 z Józefą Gromiec, p. Kordonowa 1, zap. 3.

Ignacy Nowak, wdow. Płocka 1 z Józefą Mrozińską, pan. z Warszawy, zap. 3.

Stanisław Krzanowski, wdowiec z Grodźca z Heleną Mularczyk, p. Kowalska 10, zap. 3.

Szczepan Michalski, k. Wiejska 38 z Kazimierą Lipską, p. Wiejska 24, zap. 3.

Władysław Król, k. z Pogoni z Jolentą Bandzwołek, p. Swobodna 12, zap. 3.

Kazimierz Jaskuła, k. Smolna 12 z Zofją Rudzką, p. z Niegowonic, zap. 3.

Władysław Kosiń, k. ze Starego Sielca z Józefą Całka, p. Daleka 38, zap. 3.

Marjan Malara, k. Piłsudskiego 27 z Janiną Słota, p. Wysoka 13, zap. 3.

Ryszard Boraczyński, k. Daleka 2 z Stanisławą Piórek, p. Daleka 2a, zap. 2.

Stanisław Lewandowski, k. Wiejska 27 z Ireną Nawrot, p. Daleka 31a, zap. 2.

Jan Gajda, k. 1 Maja 32 z Bronisławą Wodzińską, p. z Czeladzi, zap. 2.

Edmund Pietras, k. Kordonowa 4 z Marją Kozik, p. Kordonowa 4, zap. 2.

Kazimierz Chwist, k. pr. Mościckiego 29 z Anielą Furman, p. pr. Mościckiego 29, zap. 2.

Teofil August, k. pr. Mościckiego 8 z Katarzyną Idziak, p. Pr. Mościckiego 11, zap. 2.

Juljan Zelichowski, k. Piłsudskiego 64 z Eleonorą Kostembską, p. Piłsudskiego 64, zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi:

Jan Stanisław Kula.

Mieczysław Piotr Sroka.

Danuta Stanisława Zalęga.

Aleksander Józef Koch.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.